

Уредништво и Администрација
Београд, Јакшићева 4-а/II

ПРИМЕРАК 2.— ДИНАРА

Претплату прима „Преса“ за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.Претплата, тромесечно 20.— дин.,
полугодишње 40.—, годишње 80
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА 23 МАЈ 1942

БР. 26 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ОСКУДИЦА ПИЛУЛА У ЕНГЛЕСКОЈ

Лондон, маја. — Како ја-
вља лондонски »Тајмс«, у
Енглеској су нестале горке
пилуле за гутање марке:
»Хонгконг«, »Сингапур«,
»Малаја«, »Бурма« и друге.

Ускоро се очекује вели-
ки увоз горких пилула из А-
мерике и то марке: »Фили-
пиник«, »Мак Артур«, »Ау-
стралија« и друге.

ДОЊЕ РУБЉЕ ПО МЕРИ

Вашингтон, маја. — Амерички
уред за ратну продукцију наре-
дио је да женско доње рубље
мора бити једноставније. У ок-
виру овога наређења забрањени
су дуги рукави, наборане ноћне
кошуље, пиџаме итд.

Филмске глумице, осетивши се
погођене овим наређењима по-
слале су делегацију код Рузвел-
та, да моли, да њих ово наређе-
ње мимонђе.

Герле са Бродвеја и остале из-
јавише да оне могу да спавају и
наге, само ако треба.

Док су претставница раднога
света изјавиле да њих ово наре-
ђење уопште не погађа, јер оне
нису никада ни имали наборане
кошуље, пиџаме и остале бесне
господске драгулије.

ПОНОВИО ПОДВИГ

Калкута, маја. — Генерал А-
лександр који се у своје време
„успешно повукао“ из Денкер-
ка, поновио је свој херојски
подвиг. Овога пута „успео је да
са једним малим одредом сво-
јих војника кидне из Бурме у
Индију, наравно, оставивши сав
ратни материјал у џунгли“.

ОДУШЕВЉЕЊЕ У ИРАНУ

Техеран, маја. — Народ у Ира-
ну одушевљен је окупацијом Ира-
на од стране Совјетске Русије.
На све стране се приређују ма-
нифестације, тако да Г.П.У. има
пуне руке посла. Предузете су
строге мере против одушевљених
манифестаната. Тако је одобрена
накнадна сума од 50 хиљада ри-
ола за изградњу нових жандарм-
ских станица и затвора.

»ПАРЕН КАШУ ДУВА«

Кујбишев, маја. — Сазна-
је се да је Молотов по дру-
ги пут одбио да дође у Лон-
дон и врати посету Идну.

Молотов је, једном оку-
сио врућу енглеску дипло-
матску »кашу«, те има до-
вољно искуства да је сада
добро охлади, пре но што
је проба.

**КАКО МОЖЕ БИТИ УСПЕХ ЛЕП
КАД ИХ ВОДИ МЕСТО ГЛАВЕ РЕП!**

ОФАНЗИВНЕ ЖЕЉЕ

Целе зиме лажи треште, неуморно Лондон меље
О некаквој офанзиви — то су биле само жеље
Ал' када се снег отопи, и наредба за то стиже
Лондон своје зимске лажи морао је да полиже
Ако коза лаже, рог сигурно неће
И Москва признаје, да се ко рак креће,
Већ немачке трупе, стигле до краја Крима
На Кавказу сад је, усред лета, зима.
Јер и Керч је пао, скок преко канала
Па ће распрнути сва лажљива хвала
Јер пад Керча значи, а то није фраза
Да су Немци стигли, на врата Кавказа.

У Лондону опет трема, у говору Черчил муца
За Индију страх их хвата, већ на врата Јапан куца
А Малпа је угрожена, у тешком је много стању
Две године бомбе пљуште, како ноћу тако дању
У Египту такође је Очинлеку пала тропа
Египатски народ неће да Енглеска вуче кола
У Индији исто тако ствари нису много розе
У талону Крипс је осто, све је јачи Чандра Бозе
На све стране пропаст прети, нигде нема светла
зрака

Да се спасе од пропасти, ствар нимало није лака
Ал' иако већ на рубу, за туђе се ипак грабе
Иако их свуда бију, они опет тлаче слабе
Мадагаскар напали су јер нема ко да га брани
Џебути су угушили јер не може да се храни
Мартиник и Гваделупу, сад ће Рузвелт да приграби
Де Гол, службеник Лондона, колоније друге ваби
Ал' га нико већ не слуша, циљ је његов јасан
свима
Тако мора он да ради, јер Енглеску помоћ прима
Плаћеници сви Лондона, зато вриште, браћу хуле
Јер никада у свом веку, Енглец не да фунте муле
Осовина већ је спремна да одлучни удар зада
Биће скоро нових борби, доживеће Москва јада.

Место војске и оружја, Лондон само речи шаље
У душ ије Черчил весо што рат оде тамо даље
Нек' ко снопље гину Руси, и остала боранија
Од вајкада је познато, Енглецима рат не прија
Нека други само гину, с највећом се силом боче
Кад Енглеци злато дају, други мора крв да точе.

МОЈА КАРИЈЕРА

Лондон, маја. — Пре неколико
дана се у целој Енглеској изне-
нада појавила књига „Моја кар-
јера“ од Винстона Черчила. Књи-
га је штампана у 46 милиона при-
мерака, јер Черчил сматра да
сваки Енглец треба да прочита ту
књигу. Због велике гужве и гра-
бљења за ту књигу, досад је за
5 дана продат само један комад.
Купац је био Сер Стафорд
Крипс.

УВИЈЕНО, АЛ' ИПАК ЈАСНО

Вашингтон, маја. (Рајтер) —
Претседник америчког савета за
ратну производњу, Доналд Нел-
сон, изјавио Рајтеровом дописни-
ку:

— Има изгледа да се наша
производња повећа, али има из-
весних тешкоћа. Ипак можемо да
се надамо да је неступила изве-
сна промена која охрабрује, али...
само... то је ипак... ограничено.
Иначе вероватно да је ратна
производња сада у пуном јеку,
али главне тешкоће леже у... за-
пињању. Ако би се ово зло у-
клонило, онда би можда боље
било... овако... онако... знате...
већ како је...

СТАЉИН У ПОТРАЗИ

Агенција ТААС саопштава:
Наш друг Стаљин је издао на-
ређење да се 150 најбољих гео-
графа и истраживача постреља
због неспособности.

Како се поводом те вести са-
знаје из добро обавештених
кругова, Стаљин је од тих сво-
јих другова географа и истра-
живача благовремено тражио да
му пронађу неко још неоткриве-
но острво где би могао да се
склони када почне немачка о-
фанзива. Сада је за тај посао
одређено других 150 истражи-
вача.

НИСУ ЗАСЛУЖИЛИ

Лондон, маја. — Држав-
ни секретар при министар-
ству спољних послова, изја-
вио је новинарима поводом
пада Керча:

— Ето и Керч је пао. А
толико су се Совјети хва-
лили да су га утврдили и да
су се преко целе зиме спре-
мали. А они га сад изгуби-
ше за недељу дана. Па ка-
жите, да ли су Совјети за-
служили да их помажемо,
кад ето сами не умеју да
се бране. А овамо кукају
да отворимо нови фронт. Ја
мислим да уопште нису за-
служили.

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ ЗВАНИЧНИ ДЕМАНТИ

Лондон, маја. — У Доњем дому Черчил је званично демантовао пропагандне лажи једне иностране агенције. «Није истина — рекао је он, тражећи нервозно марамицу, да обрише зној са чела — да у Индији нешто мирише на неред, акамоли да он, стварно, постоји... Свуда влада ред и мир. Кажу: «Објављен је штрајк и штрајкачи су демонстрирали против Велике Британије!» Истина је да је објављен штрајк, али штрајкачи су се својим демонстрацијама само шалили...

дошла је полиција и убила неколико Индуса... И то је била шала. Полиција је дошла, припуцала, метци су били маневарски. Индуси су се направили да су мртви, показујући симболички да ће тако проћи сваки наш непријатељ. Дакле, у Индији влада ред, и мир, спокојство... Чују се сирене Штутгата... да... завршава он, у Индији је мир, спокојство, као и код нас...» Његове очи упрте су к небу, а крупне грашке зноја падају му са чела...

КРИПОВА ГУНИЦА ЈЕ УМРЛА

Лондон, маја. — Поводом смрти Крипсове гунице званично се саопштава да ће, по жељи неумрле Леди, оних 10.000.000 пезета бити употребљени за набавку бољшевичких књига, тако оскудних у британској књижевној јавности.

Први је говорио Стаљин о теми „Бесмртност душе и вера у загробни живот“ подвукавши да ће Леди, ако не због чега другог, а оно због пријатељства са Савезом уни у рај...

У вези са смрћу велике Леди у Кремљу је одржана комеморација на којој су, између осталих, говорили Стаљин и Молотов...

Молотов је обећао да ће, као поклон металских радника, бити послат у Енглеску специјалан и монументалан ковчег...

Као карактеристична чињеница запажа се жалост у обема братским земљама...

Леп пример

Вашингтон, маја. — Јављају да се главнокомандујући британске флоте на Пацифику ваздухопловни вицемаршал Пулфорд угледао на свога колегу Мак Артура и изненада побегао у непознатом правцу. Чак га је и превозишао јер се не зна где се сакрио.

Мак Артур је крив

Лондон, маја. — Сазнаје се да је Мак Артур крив за нестанак Пулфорда. Наиме Мак Артур је често певао песму: „Еј роди мајко још једног бећара, када бежимо да имамо другара“. И мајчица Енглеска му је родила бротића достојно ње и њега.

Житка посла

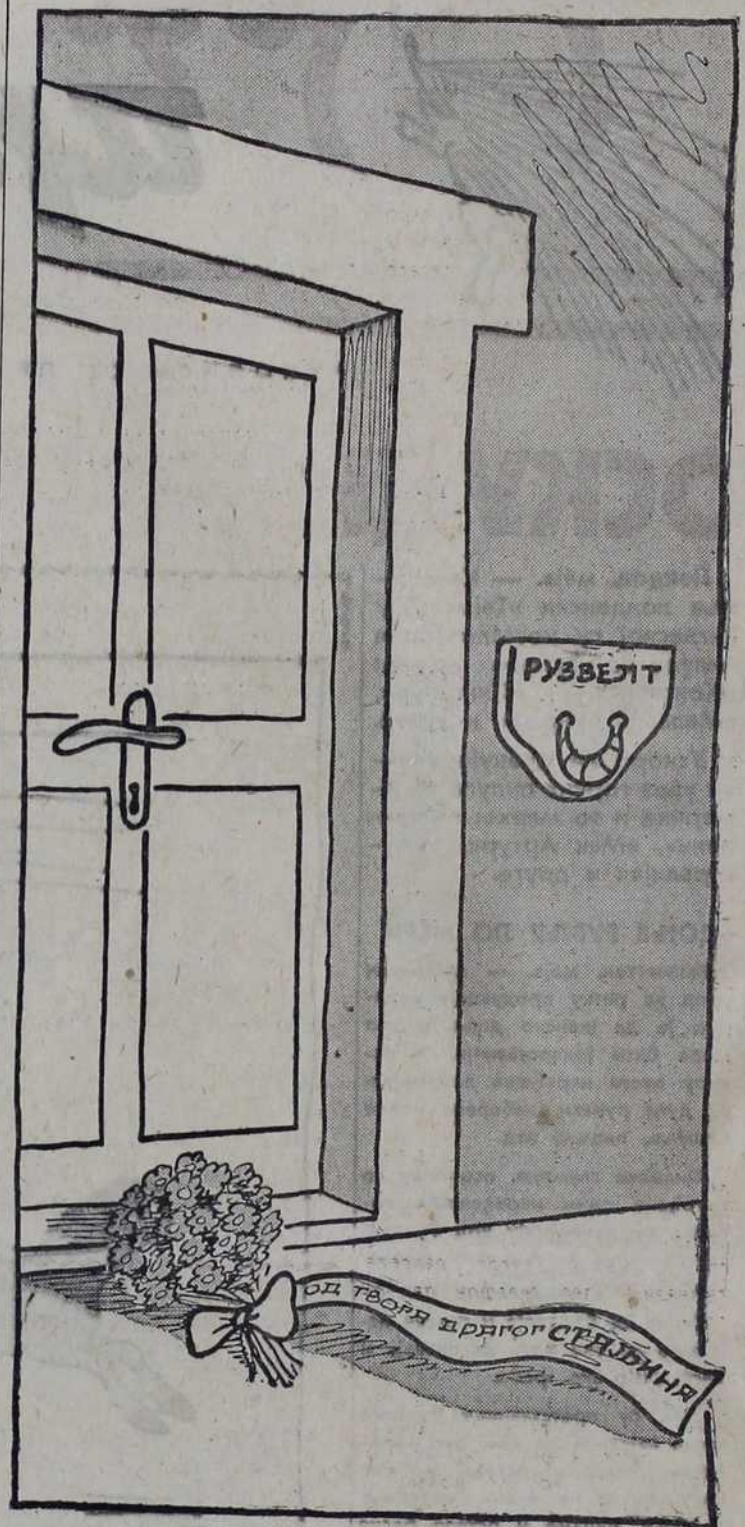
Господари мора бивши, сад на шљак кожу беру
На обали аустралској, Јапанци их ето дору
У Коралском мору била једна оштра морска битка
За Рузвелта и Черчила, опет била послата житка
К'о' доса се топи флота, остаде је мало јоште
А на запад кад се кренеш, свуда видиш исту слику
Ко зечеви они беже по широком Атлантику
За конвоје англо-саске сваки превоз триста мука
Не знам шта им више шкоди: подморница или «Штукав»
Због губитка толких лађа, прилике су њине тешке,
Ускоро ће Черчил ићи, до Њујорка, али пешке.
И у Бурми Енглези су удесили стање добро
Њихов ортак из Чунг-Кинга, на чисто је бости обро
Пресечене све су везе зато цвили ко у кљуси
Због енглеског егоизма, он ће сада да искуси.
Чекају га тешке борбе, глад, побуне, други јади
Тако мора свако проћи ко с' ђаволом тикве сади

АМЕРИКАНЦИ ПРАВЕ ДРУГИ ФРОНТ

— Шта мислите, господине генерале, где би било најгодније да се искрцате са трупама...
— Па... ако то до мене зависи, ја бих највише волео негде у Бразилији...

НЕЗАБОРАВАК ПРЕД ВРАТИМА

Шта је немогуће

— Да се над Москвом, Лондоном и Вашингтоном разведри.
— Да генерал Мак Артур не кидне и из Аустралије.
— Да се Енглези не повуку из Бурме.
— Да се умири узнемирена англосаксонска јавност.
— Да генерал Вавел прими негде борбу и не побегне из борбе.
— Да се не смејемо за време приказивања комада «Дирис на селу».
— Да се човек не испрља од блата на путу возом за Пожаревац.
— И да нам се не покидају дугмета на капуту гледајући претставе «Бодљикавог прасета».

Тражи се телепат

Лондон, 6 маја. — Даунинг Стрит је расписао конкурс, по коме се даје велика награда ономе телепати који погоди у коме ће крају света Енглези извршити своје прво стратегијско повлачење.

Енглески купони за снабдевање

Черчил замишљено студира извесне рђаве вести које су стигле са разних фронта. У том улази у његову канцеларију његов секретар са једним телеграмом у руци.
— Екселенцијо, једна хитна молба генерала Вавела.
— Тражи појачање?
— Не! Моли да се купони за набавку јаја пропишу и за војне операције, тако да Енглези не претрпе више од једног пораза месечно.

Енглези спасавају Европу

Лондон, маја. — Енглези су пропустили два португалска брода са намирницама за Грчку, који су упловили у Пирејску луку.
— Поводом овога Горњи Дом је дао Черчилу признање спасиоца Европе.

Ода Пикару

Од Пикара ко је већи
Јер он ће нам право рећи
Где су неба двери
Кроз њих води пут ка срећи
Вавел тамо ће утећи
Успех биће му највећи
Чак у стратосфери.

ДА ЛИ ЗНАТЕ?

- 1) Зашто је Велика Британија напала француски Мадагаскар?
- 2) Зашто се и кинеске трупе сада «успешно» повлаче на свим фронтovima у Бурми?
- 3) Зашто Енглеска у последње време нешто много пензионисхе своје офицере?

ОДГОВОР

- 1) Да би узнемирену Британску јавност овим нехуманим нападом на бившег пријатеља и савезника смирила.
- 2) Зато што су им инструктори и команданти енглески генерали.
- 3) Зато, јер мисли да су официри криви за неуспехе а не види да је цео њен управни систем крив.

И ТО ЈЕ КОРИСТ

Вашингтон, маја. — Рузвелтов агент Хари Холкинс, у једној изјави за штампу, рекао је да су губитци америчке трговачке морнарице осетни. Па ипак, изјавио је даље, имамо неку корист... Кад не можемо да хранимо себе и наше савезнике нека се хране рибе. Ваљда ће бити од риба неке војде.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

од НЕДЕЉЕ до НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 17 МАЈ

Неки пут се деси да код нас Недељом не пада киша, па тако и данас. Одем са пријатељем у шетњу у Топчидер. Огрејало сунце а народ навалио на шуму да се склони у хладовину.

— Видиш, — каже мој пријатељ — како су Београђани фино удесили грејање са Кошутњаком. И зими и лети.

— Како то?
— Па тако. Зими су преносили Кошутњак кући да се греју, а сада је испало да се и лети греју у Кошутњаку.

ПОНДЕЉАК, 18 МАЈ

Данас слушај један разговор у бифеу. Стоје два господина и пију шприцере, а један ће тек да каже другоме.

— Ето како данас свет тргује! Недостајало ми нешто намештаја па одем у једну радњу и купим трпезарију: сто и шест столица. После неколико дана одем у продавницу и кажем продавцу: „Господине, ви сте ми продали лош намештај. Једна столица ми се већ изломиле“. А он, знате, шта каже: „Па сигурно сте седели на њој“.

УТОРАК, 19 МАЈ

Наредили надлежни шишање ђака у нижим разредима, па се код наше омладине створила читава пометња. Данас мој сестрић, ученик другог разреда гимназије узео телефон па говори:

— Хало, Вернице, јеси ли ти? Знаш, хтео сам да ти кажем да од данашњег састанка нема ништа. Идући састанак ти закажујем у исто време и на истоме месту, али само кад прећем у више разреде и могу да носим фризуру а ла грос...

СРЕДА, 20 МАЈ

Путовао сам данас мало у околину Београда возом. Кад сам се враћао, дођем у одређено време на сеоску станицу а воз никако да стигне. Питам дежурног чиновника зашто нема воза а он каже:

— Задочио је.
— Па, добро, а зашто вам онда служи ред вожње?
— Па да знамо колико је задочио.

ЧЕТВРТАК, 21 МАЈ

Сретнем се данас, приликом шетње са једним својим пријатељем. Поздрависмо се а он ће тек да каже:

— Нема те никако код нас. Моја млађа сестра се стално распитује за тебе.

— Каква млађа сестра — зачуди се ја. — Колико знам, ти имаш само једну сестру, и то близнакињу.

— Да, — каже мој пријатељ. — Када смо се родили, били смо близанци. А сада је она за једно десет година млађа од мене.

ПЕТАК, 22 МАЈ

Данас сам чуо овакав разговор између једног мондена и једне елегантне даме. Он је позива у свој стан, код Цветкове механе, и пита је:

— Драга, знаш ли каква је разлика данас између фијакера и трамваја бр. 6?

— Не знам, — каже она љупко.

— Онда утолико боље. Идемо трамвајем.

СУБОТА, 23 МАЈ

Моја сусетка, једна симпатична млада дама дошла данас код своје маме и каже:

— Знаш, мама, онај младић, с којим се састајем, питао је данас колико имамо прихода, да ли је ова кућа наша, како ти стојиш са здрављем, колико имамо резерве брашна и масти и кад ћемо да га позовемо на ручак, па не знам да ли то да схватим као брачну понуду или не?...

БОН-ТОН

Шта није пристојно рећи

Ако мислите да ћу се ожени-ти вашом ћерком, без мираза, горко се варате.

Да ми нисте дали сирће, уместо вина?

Ала ћете ме оговарати кад одем!

Служавка вам је лепша од жене!

Е, хвала Богу, већ је време да идем.

Ђоничин ленсинон

разбојник — онај који ради за разбојем

сатиричан човек — човек који се сатира кад иде

механички живот — живот у механи

патријархалност — добри односи са патријархом.

Решила се да испуни књижицу

— Зар већ немаш новаца. Па зар ти нисам купио књижицу да бележиш издатке!

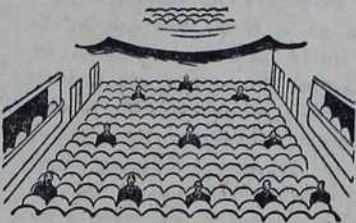
— Пара немам, а у књизи има још девет листова неисписаних.

Сатератске БОДЉЕ

Преча је ношуља...

Сада би требало, да се одрже утакмице за пехар, али како су Духови најбољи спортски термин, у недељу, и понедељак ће се одржати утакмице које су „Касаштић“, јер и велики клубови треба да живе, а за спортску идеју је лако.

Над футболски тим оде у позориште

Тренирају

Црноберзијанци, пошто им је сваки посао пресечен, сада тренирају кроз-контри, кроз орање и стрњике, пошто желе да скину сало које су стекли гулећи своје ближње.

Све на свој начин

Кад судија кошарке није објективан...

САДРЕММЕНА Мира

Некад

[сентиментални танго]

Некада бејаш срећан бескрајан Препуна беше кућа ми сва...
А сада... све је само прошлост:
Иза решетки станујем ја..
Брашна, масти, меса, шећера —
Свега беше некада код мене...
И волеше ме, стога сви: деца,
Људи, а особито жене...
А сада свему је крај!
Иза решетки чезнем и патим
О, кад ћу опет бити слободан,
Па да се црној берзи вратим!

Мењам се

[весели валцер]

Некада бејаш фијакерист,
Постадох потом ја месар,
Сада сам, ево, пластичар,
Сутра ћу бити филателист
Мењам се..
Живот је страшно скуп
Мењам се..
Иначе био бих глуп..
Мењам се! Мењам се,
Као пролећни дан,
Као лажљива жена!
Све ми је само успомена
И један диван сан...

Истине данашњице

Ленштина је човек који се не претвара да ради.

Најтежа је болест — последња.

Све има свој крај само кобасица по два.

Оговарање је исто што и црвенило на усне: налази се на уснама већине жена.

Сретан брак био би онај у коме би жена била слепа а муж глув.

Гостопримство је врлина која нас наводи на то, да кључамо, појимо и нудимо особе којима то није потребно.

Логика је корисна ствар, коју продајемо готово увек без упутства како се треба њоме служити.

Лажу вас кад кажу

— Ја сам пропутовао, што но кажу, готово цео свет.

— А то је искључено. Ја сам господар у својој кући.

— Верујте ми, кајем се, што сам...

— Што се тога тиче, савест ми је потпуно мирна.

— Увек сам желео да узмем за жену, девојку као што си ти...

ПРИВРЕДНЕ ВЕСТИ

Једно банкротство

Позната београдска фирма »Црна берза« А. Д. пала је под стечај. Последица је знатно смањен луксуз и укинут провод код читавога низа привредника који су имали девизу: »Неком рат, неком брат«. Ова је фирма дошла у кризу 13 маја а кључеве је предала 20 о. м.

Скроман бакалин

Петра Петровић, бакалин са Чубуре, решио је да затвори радњу што му је приликом поделе шећера муштеријама остало свега 202 кило као ђар од кантара. Са тако малом зардом он неће да ради.

Полтигерска елесија

Тихи је Топчидер — кажу
Не верујте јер вас лажу
Јер овде тек мира нема,
Свуда жарна крвца кипи
Иза сваког, овде грма,
Чујеш како клупа шкрипи.

МАЛИ ОГЛАСИ

Тражим у закуп један шпајз у поштеној породици, величине 5 до 6м. за смештај једногодишње резервне хране, пошто ми је мој шпајз тесан. Цена споредна. Обратити се под „један коме се може“.

Препоручујемо наше ликере и вермуте, првокласне израде. За квалитет гарантујемо, пошто нам је сав сахарин, којег смо имали на лагеру, заплешен. Браћа Јевђеније.

Тражимо добровољце за одбрану Индије. Стан, храна и вечно насеље обезбеђени. Плата по споразуму. Обратити се писмено на Вавела.

Искусна математичарка даје домаћицама часове из књиговодства, рачунице и мађионичарства. Обратити се на „Прасе“ под „Мадам Помпадур“.

Услед нестанице тонаже закупујемо све бродове, дереглије и чамце, који нам требају за инвазију Европе. Понуде слати на адресу „Ујка Сам“.

НЕ ЧУДИТЕ СЕ

— Па ти си, женице, прави анђео, зато нећу да ти купим хаљине.

— Баш ћу да питам зубара, шта је с мојим зубом који ми је извадио. Да ли је оздравео или не?

— Дошао Циганин кући и нашао своје дете како крвари.

— Где ти је уво, Никола?

— Одгризло ми га прасе.

— А зашто не плачеш?

— Зашто да плачем, одгризао сам и ја њему уво!

— А није ли Вас опомињала савест да не крадете.
— Ех, нешто ми је шаптало, но ја сам наглаз, господине писаре!

Плато ало, ПА У МЕСТО

НЕДЕЉА

Овај спорт је збиља силан
Опет је сад рентабилан
Навалиле масе
Не ради се ту о слави
Ко те пита за спорт прави
Нек се пуне касе.

ПОНЕДЕЉАК

Док жена на путу била
Муж довео жену другу
Она друга одлетела
А муж носи још чворугу
За свађу су жене орне
И увек су ратоборне
Сваки муж нека се крије
Да га жена не пребије.

УТОРАК

Једном пару љубав цвета
Под прозором шета
Ал' је мама против моде
Шетња јој се ова смучи
Цео шафољ на њих сручи
Од судова — воде.

СРЕДА

Паркови су пуни света
Парови се само роје
Али гужва њима смета
Најбоље је кад су двоје
Ал' јој отац старомодан
Традиције чува неке
Зато цура седи кући
С' облозима вади флеке.

ЧЕТВРТАК

Свуд се оре, свуд се сеје
На свакоме плацу врење
Сада сунце топло греје
Дошло нам је Вознесење
Општина нам данас слави
Држимо је сви на дугу
Ал' због штедне празник прође
У јединоме уском кругу.

ПЕТАК

Једна мала чиновница
Била жртва туђег ђефа
Одбила је лирске жеље
Маторога свога шефа
А за беду ове цуре
Стари лисац слабо хаје
Чим за њега нема хлеба
Он јој сургун-пасош даје.

СУБОТА

Све су даме сада срећне
Чарале се већ не носе
По корзоу или парку
Свуд шетају жене босе
Од канана „еспадриле“
У моди су, добро, зна се
Али шминком непотребном
Од реда се даље красе.

Пуста заборавност

Господин Столе је директор гимназије, управо он је то само на платном списку а главни је директор госпа Јуца, његова боља половина. А и јесте, вала, боља! Столе личи на штиглица, нема у њему 50 кила живе мере, док госпа Јуца накрмила стотку па не попушта. Она даје оцене, одређује часове, даје отсуства и уважава ђачка извињења. Било би све онако, како је Бог казао, односно како каже госпа Јуца, да не постоји једна отежавајућа околност. А то је заборавност Столетова. А није ни чудо! Како може професор, и то професор физике и хемије, да не буде забораван. Додуше, Столе је у својој расејаности мало и претерао. У место да пође на час, он онако са каталогом оде у двориште и седне на клупу и ко зна докле би седео да га Јова фамулуз не пронађе и одведе у учионицу. На слави опет почео, одједном, да испитује све госте из органске хемије. Гости се згрануше када он своје куму Стеви, који није знао да му каже шта је амонијак, рече:

— Е, то не знаш! Ево теби лепо двојка па ћеш летос уместо да се смучаш по Сави да бубаш". А његов Степа, иначе познат кибицер са плаже, никако није хтео да поверује у толику заборавност, па дуну са славе. И, данас, због тога не говори! Трећи пут, када је са Јуцом путовао у бању, стајао он поред отворенога вагонскога прозора и пушио, а она га запитала, колико је сати. Он извади сат, повуче два три дима, замисли се па завила сат кроз прозор а пикавац стави у џеп од прслука. Од тога дана носи сат око руке. Један пут му се опет десило: уместо да Јуци честита Божић, пољубио куварицу Анку, честитао јој празнике, а Јуци подвикнуо: „Шта овде зоваш, марш у кујну!"

А и Јуца га је, брате, строго држала. Аконто те његове заборавности она се толико осилила да један Столе није смео ни да макне. Просто као у затвору! Једини му је провод био, свакодневна шетња до таште, госпа Насте. Али и пилатина када се једне сваки дан досади а камо ли ташта и то још Наста. Поче Столе да се буни и отима а кад то не помаже, он би принуђен да ла-

же. Уосталом, који то муж не лаже жену, па зашто да Столе буде изузетак. Само је Стола мучила једна брига. Онај ко лаже треба да има добро памћење, а један Столе је забораван па се сваки час платка. И да се на његовом хоризонту не појави Мица, професорка земљописа и историје, њега-би Јуца сплела у своје вигове и он би се угушио на брачноме огњишту.

Али та Мица, његова млађа колегиница, била ватра жива. Брза, енергична, па богами и лепа. Оно да је била лепотица, не би се могло казати, али онако лепошаста. Откад она узе Столету под своје, он просто дану душом. Препороди се човек. Ни онај Столе, ни дај Боже! Обријао бркове, носи цвикер место наочара, увек му и одело испегљано а богами мање је и расејан. Види Јуца промену и осећа нешто, али не зна у чему је ствар. Испитује Столету, шпијунира га, претреса му џепове, али ништа не може да нађе. А није ни чудо. Ако је она вештак старе школе, Мица је претставник нове генерације која зна сто ђавола!

Мица је научила Столету и он се уписао у неко добротворно друштво, па чим му Јуца нешто примети, а он као из рукава:

— Остави ме, жено, богати! Зар данас да не помажемо сиротињу? Како те није срамота да ме спречаваш у моме раду?

На ове речи Јуца заћути, јер шта ће да каже што би побило овакав аргументе. За то време Столе је све више развијао своју „хуману акцију“. Чим сарши посла у школи, он оде на „седницу“. На срећу, Мица је имала гарсоњеру у једној великој палати где је било безброј удружења и канцеларија, а ту је био и телефон једнога правог хуманог друштва са којим је Мица ухватила везе, па чим Јуца позове Столету, јави се друштво, управо његов секретар, иначе један члан Мициног „акционарског“ друштва и за час се Столе створи на телефону.

И да Столе ових дана не доби кијавицу, Јуца никада не би могла да објасни промену на своје Стојану. Ето, како једна ситуација може да изазове велике промене и да растури један срећан брак као што је био, на пример, између Јуце и Стојана. Елем, захладне ових дана и Столе, који је био нежнога здравља, озебе и доби жестоку кијавицу. Јуца, као свака добра домаћица, скува му чај, даде му аспирин, а кад то не помаже даде му да обуче шлофијанку.

— Видиш, Стојане, ти се већ у

Епиграма

Отегла се дискусија
И отишла врагу
Од рабатних »терезија«
Хоће нову вагу
Инжењера хоће маса
Да остане и тераса
Док се други боре с жаром
Да остане све по старом
Чим се толке речи троше
Биће обло па на ћоше.

ЈАНАЋКОВО ПИСМО

из Лесковаца

А бре јагуриде, што па с'г мислујете на овија наше трепетљике што си оде по сокаци какој да је амам. Брез чарапи, у једну тнку шкуртељку, а сукње ги пократке какој да ће да загазе у Мораву. Тој ви се с'г вика: штедња, а пре се викало: мода. И кад беше најголем берићет, овеја наше гушодавке, или какој ги викају даме, одише босе и скоро голе а тако си оде и с'г. За њи не може да бидне поцврсто због зашто су мужи клапасте и сојтарије па си савију шипку чим жена почне да преде.

Што код мене не мрда жена кисела? Због зашто код мене нема лацкање и мазување, руку целивање и ципраздиван прављење већ само строгос и работење. Ал' зашто моја Тимка (име гу Јефтимија, а ми гу викамо Тимка) игра пипиревку. Тој ми је керка а за домакицу сам већ писуваја у газетке. Она си не знаје за журови, корзони, гарсуњере и други зарзавати али кад умеси питу дулечару или купусеру има прсте да полижеш. Ал' затој има да си седе врзује и плете због зашто неће ники да је узне. Зборе си по Лесковац: „Ем гола, ем пендеки! Дигла нос какој да јој је татко неки големаш а он ајнфак аркивар". А то викају они мазноглависти Драјфуси што си ич не работе, већ салте жмијошу по кафана и дельу картишке. А што моја керка по цел дан Бога не види од готвење, везење и рибане — тој неје ништа. Ама домакица и по мало цимрија ушле у моду ама с'г ми тврдимо пазар. С'г су добре фесаре и сличне персоне што си уме да готве руч'к и месе леб, ама с'г си оне биркају. Лепо вика наш народ: „Пред сваку кућу има да заигра мечка".

Замаја се много сас тија женску работу па сам забравија да ви испричам за оног замлату што је оставија своју жену па уфатија туђу. То је бре нека дип будала. Зар се на овеја време узима камен на врат. Што је оставија своју домакицу, ће — не, ће — не, ама што је узеја туђу и врзаја поголем камен на грбину, то је јасно да је памет изгубија.

Ваш Јанаћко.

— Шта је с тобом, ти данас имаш кисело лице!
— Ћио бих пиво, али имам да платим један рачун, а пара немам ни за једно ни за друго.

— ...Ловим ти ја тако... ни пуних четврт часа, а преда мном се свали мртав јелен!..
— Не причај, глупане, које шта! Као да међу животињама има самоубица.

ШАРЕНА СТРАНА

Строга гувернанта

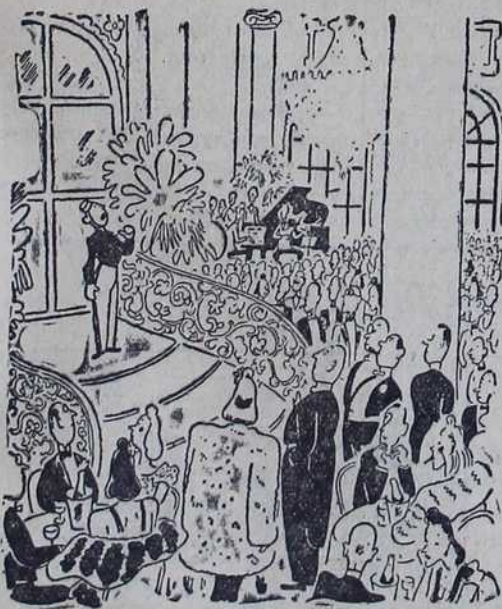
— Нека млада дама прочита ово.
— Могу ли бити сигурна, докторе, да то што-во сме да чита млада девојка

Скупљач аутограма

— Господине лопове, смем ли замолити за ваш аутограм!...

Велика тајна

— Тајног агента Р42 зову на телефон!

Свакогото

ЉУБАВ ПРЕМА РОДИТЕЉИМА

Пред саму велику битку код Аустерлица испрси се пред Наполеоном један официр, поздравив га прописно и замоли:

— Ваше величанство, молим вас за отсуство, јер ми је отац на самрти.

Наполеон га одмери, па му на то одговори:

— Види се да добро познајете божје заповести, а особито четврту која гласи: „Поштуј родитеље, па ћеш дуго живети на земљи“.

БОЛНА УСПОМЕНА

Александар Дима, који је у својим романима често употребљавао израз „болна празнина“, један пакосни критичар покуша у једном друштву да извргне потсмеху и на сав глас рече:

— Драги мој Дима, не пишете немогуће ствари. Каква је то „болна празнина“? Зар може да боли нешто што је празно? Где сте ви то досад чули и видели?

Дима осети жаоку, али се брзо прибра и одговори:

— Зар вас никад не боли глава?

РИГО И ЖЕНЕ

Познати француски сликар Риго говорио је да не воли да слика женске портрете.

— Ако их сликам онакве какве су, оне налазе да нису довољно лепе; ако их улепшам, онда протестују јер не личе на себе! И тако вечито гунђају.

Једна дама која је имала неobiчно црвено нашминкано лице, љутила се да јој је лице на слици сувише црвено.

— Где купујете ту немогућу црвену боју? — упита га она.

— Мислим, госпођо, да нам је исти трговац продаје, одговори јој Риго.

СКРОМНОСТ

Виктор Иго ручао је у друштву пријатеља међу којима је био и Франсоа Копе. На крају ручка Иго подиже чашу и обраћајући се Копеу, рече:

— Како би било да нас двојица као једини песници овде напијемо ову чашу у славу песника?

— Учитељу, одговори Копе, овде је само један песник.

— А ја, одговори Иго, зар ја одиста ништа не вредим?

Филмске вести

„ЈЕВРЕЈИН ЗИС“ У ХОЛИВУДУ

Како се са меродавног места сазнаје, у Хوليوуду се сада снима филм „Јеврејин Зис“ Како се даље сазнаје, у њему су приказана сва велика и грозна терорисања немачког народа над тим сиротим и поштеним Јеврејином, и врло је вероватно да ће тај филм изазвати многе сузе у очима Рузвелта. Наравно, само на јавном месту.

ХАПШЕЊЕ ИСТИНЕ

Један филмски новинар је ухапшен у Хوليوуду. Ствар ништа невероватна, да се из тога не сазнаје нешто сензационално. По истој вести, тај је новинар ухапшен зато што је имао толико дрскости да објави једну статистику по којој је 80% свих хوليوудских продуцената и 50% глумачких асова јеврејског порекла.

МАЈСТОРИЈА КОЗЕ ПАСЕ...

Пад Хонгкonga је у америчкој јавности оставио дубоко нерасположење. Пад Маниле такође. А шта је томе много допринело, зна се у Америци исто тако добро. Били су то јапански пливачки јуришни одреди Самураја.

Да би доказао да је Америка заиста земља „немогућих могућности“, Рузвелт је рекао да ће то и „јенки“ постићи. За стручног учитеља је ангажовао бившег рекордера, а сада филмског глумца Џони Вајсмилера. Он је одмах изјавио да ће успети за 15 минута да научи пливати сваког непливача, а за свега 20 минута, он ће знати све што и један Самурај.

Први опит је међутим показао супротно. Од три стотине ученика, за 20 минута је научило да пливају само три човека, а само један је успео да изврши потпуно поверени му задатак. Вајсмилер, дакле, ипак није слабао, а сад што је број места 300 свега 1, за то он, забоба, није крив.

БУРА НАД АЗИЈОМ

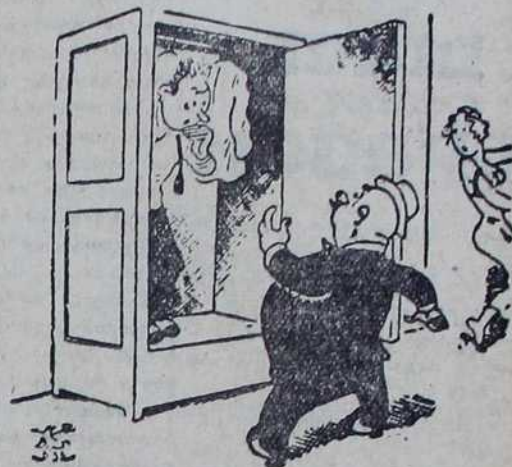
Хوليوудски продуценти сад снимају по други пут филм „Бурa над Азијом“. Како је први био доста небудљив, у ову нову редакцију унете су и многе сада актуелне личности. Једно се најжалост догодило непријатан случај, и то Сер Стафорду Крипсу. Њега је сувише јака бурa из Азије, која је пре била ураган него бурa, толико захватила да га је из Азије директно пребацила натраг у Енглеску.

ИСТИНИТ ФИЛМ

Умро је у Хوليوуду Тед Роуланд, један од најпознатијих америчких писаца сценарија. Он је добио срчану кап приликом потреса при сазнању чињенице да је први пут у животу написао истинит садржај!

Из бојазни да се и њима не догоди сличан случај, остали амерички писци су решили да и даље остану при старим системима писања.

Не познаје се

— Гром и пакао! Мора да сам се добро нацугао кад више ни у огледалу не могу да се препознам.

Једини

Отац (просиоцу): — И ви сте једини човек, коме могу предати у руке своју кћер...
Мали Перица: — То је тата казао и господину Ђоки прошле године.

— Господин директор није ту.
— Немојте лагати, ја сам његова жена.
— Ха, ха, то све кажу тако.

Мале шале с малим брадом

Један пијан човек иде све цик-цак.

— Где је пристаниште? пита он једног пролазника.

— Сасвим право, друже.

— О, онда никад нећу стићи.

— Дobar дан, пријатељу. Како иде?

— Хаала. Сад ће већ боље ићи.

— Шта? Јесу ли ти пошли на боље послови?

— Не, већ горе не може да буде.

ОПРАВДАНА ЉУТЊА

— А што је наша примadona синоћ била тако љута!

— Како и не би кад је примила само једанаест букета.

— И то јој није доста!

— Па и не може јој бити доста кад је наручила дванаест.

— Замисли, познајем једну 80-годишњу старицу, која је родила тројке!

— Немогућно!

— Могућно је. Родила их је пре четрдесет година...

Професор пита ђака: Ко је пронашао барут?

Ђак: Барут је пронашао... пронашао. Барут је пронашао Колумбо.

Професор: Зар баш Колумбо?

Ђак: Зар се не сећаш кад је то било?

Ђак: Сећам се. То је било пре него што је Америго пронашао Европу.

Један пијаница (покушавајући да откључа бандеру место врата од свог стана): Наврни код мене стари друже. Нема никога код куће.

Други пијаница (видевши светлост на бандери): Мора да је неко код куће. Гори на првом спрату.

ГЛИШИНА ПОСЛА

Мајку му и са утакмицом!

Лепо сам пропао на Спасовдан. Чудо једно. И ако се Спасовдан празнује у знак неког светог спасавања, онда је онај тамо четвртак требало да се зове Пропастдан. Јер мени посла утакмице није било никаквог спаса, слушајте само.

Мало сам се пре подне наки-тио на слави Бск-а, симпатично неко винашце имали. Па помени овог заслужног члана који чије присутан, па помени оног, па преврни једну чашицу, па преворни другу, у здравље једног, па у здравље другог; тек, постало весело. Попи сам ручицу свету пољубио, ону којом је колач, тело Христово расекао, и краљу га Исусовом, помешаном с мало воде, залио, јер се чисто вино данас нигде не може добити. Он-да сам шешир накривао, и цик-цак на игралиште пошао.

Гужва. Лом. А ипак, ред. Го-јест, на ред. Отегну се као зми-ски цар. Да ту није дуван-чиница?... Ц! Јок! Него на-викао народ на ред, па то ти је. Сауд прави ред, па и пред благајнама игралишта. Мрзело ме да чекам пола сата да бих до-шао на ред да извадим улазницу. А искуства имам, хвала Богу, доста. Зато сам извадио педесе-тицу и шушнуо на уво човеку који је стојао други пред благај-ном. Човек је био интелигентан, насмешно се, без речи узео пе-тобанак, уступио ми место, и о-тобанак, уступио ми место, и о-

ЗНА ЗУЗА ШТА ЈЕ АПАРАТ

Нека Зуза тек што је дошла у варош да служи, реши да се фото-графише и да пошаље слику својима у село. Док ју је фото-граф дуго намештао, окретзо главу лево и десно, удешавао како да метне руке, како да пребаци ноге, она је послушно кутала. Кад је фотограф најзад пошао ка апарату да је сними она брзо устаде, извади из це-па једну узницу, добро увеже сукуњу око ногу и рече:

— Не можете ви мени подвалити. Ви мислите да ја не знам да ћете ми на том вашем апарату видети главу доле, а ноге горе!

ОЧАЈАЊЕ ЈЕДНОГ ПУТНИКА

Кондуктер тражи карте од пут-ника, наилази на једног профе-сора и тражи од њега карту. Професор не може да је нађе. Кондуктер му се обраћа:

— Ништа не мари, господине, ја ћу касније навратити.

— То ми неће помоћи, одго-вори професор, јер ако не на-ђем карту нећу знати докле пу-тујем.

тишао натраг, да наново започне посао.

— Молим једно место на три-бини! рекох.

— Нема, распродато!

— Молим једно место у ложи!

— Распродато, нема.

— Молим једно место на реф-лектору!

— Изволите?

— Шта имам да платим?

— Четрдесет динара!

— Молим!

Добио сам један купон од већ продате улазнице, ушао, закоп-чао капут, засукао ноговице и по-чео да се пужем уз рефлектор испред трибине.

У ХАРЕМУ

— Волиш ли ме, Фатима!

— Волим те као своју сестру.

ТЕЖИ СЛУЧАЈ

У кварт дојури избезумљен грађанин:

— Брзо, у помоћ! Покрадоше ме лопови!

— А шта су вам то украли? званично га упита дежурни чи-новник.

— Патентну браву, пса чувара и звоно за узбуну.

НЕ РАЗУМЕ ОНА

Вереник: — Знаш ли ти шта је то вечност! Можеш ли уопште да је схватиш!

Вереница: — Како да не! Веч-ност је време које је протекло од дана кад си ми купио по-следњи шешир.

— Станите господине, куда? — заустави ме један жандарм на другом кораку.

— Имам место у почасној ло-жи!

Изгледа да се симпатичан чо-век у униформи увредио, сма-трао је да збијам неслане шале. И рекао је да се у име закона одмах вратим на земљу; иначе ћу добити почасно место у бува-ри; коју ценим и поштујем бог-зна како, али с којом не волим да сам у интимним везама; што другим речима може да значи и имати интимне везе на рукама; тојест, лисице. Зато сам благо-наклоно сишао загнурио се у препуну трибину. Видео сам да ту седи где ко стигне и како стигне. Дошао сам доцкан, тек око пола пет; а изгледа да су на трибинама даме, које су се-деле у крилу кавалера, биле но-вост још око пола три, јер се сад томе нико није ишчуђавао, изузев мене. Зато сам се, мисле-ћи да је то иста ствар, бућнуо у крило једној дами. А то су, изгледа, сматрали за новост тек у пет сати, јер замало ме поно-во не уапсише.

Исцепан као фуњара, покисао као миш, каљав као свиња и про-мукао као испичура закуцао сам увече на врата свог дома-ћег храма; а башка што ме је код куће жена због свих тих фа-ката измесиала као питу. Мајку му и са том и таквом утакмицом!

НЕУЛОВЉЕНА ЈАРЕБИЦА

Једном ловцу прелете јареби-ца поред самог увета, он нани-шани и опали, али јаребица пре-лете један плот и изгуби се. Ло-вац прескочи плот надајући се да има само да подигне јареби-цу, али ње нигде није било. Он угледа неког сељака и упита га: — Јесте ли видели једну јаре-бицу која је овде пала? — Не, одговори сељак. — Чудновато! А ја сам баш видео како лети перје. — И ја сам то видео, али је перје тако добро летело да је и месо одлетело.

И ОН ЈЕ ТУ

Дошао господин Јова профе-сору да се информира о учењу и владању свог сина.

— Ваш син је немаран и лен, никада не пише задаће и ако се не поправи, нећу моћи да га пу-стим у виши разред. Саветовао га је разредни старешина, саве-товао сам га ја, али ваш син слу-ша само савете којекваких мага-раца.

— Онда ћу га ја саветовати, и он ће ме сигурно послушати.

Мале шале с великом брадом

Учитељ: Бранко, чему нам слу-же уши?

Бранко: Да боље видимо.

Учитељ: Како то?

Бранко: Да немамо уши, зашто би онда закачили наочаре?

Учитељ: Реци ми, Ђоко, како су наши претци могли да живе без телефона и телеграфа?

Ђоко: Па видите да нису могли, када су сви поумирали?

УЗДАХ

— Погледај, мужићу... послед-њи модели!

— Ах! Кад би били уистину по-следњи.

— Знаш ли да ми кажеш ко је удовац? упитао је Пера своју сестру.

— Како не би знала! То је у-довичин муж.

Госпођа: — Како... у вашим го-динама просите! Па ви можете да радите.

Просјак: — Немам времена, госпођо, просим по десет часова дневно.

— Тата, радуј се! Уштедео сам ти сто динара.

— Како!

— Рекао си да ћеш ми дати сто динара ако не добијем ни једну слабу.

— Моја кћи свира одлично. Она може на клавиру да ради шта жели!

— А да ли може и да га за-твори? упита гост.

— Ваша болест, истина, није опасна, али три од сто оболелих ипак умиру од ње...

— Заиста. А јесу ли та троји-ца већ умрла?

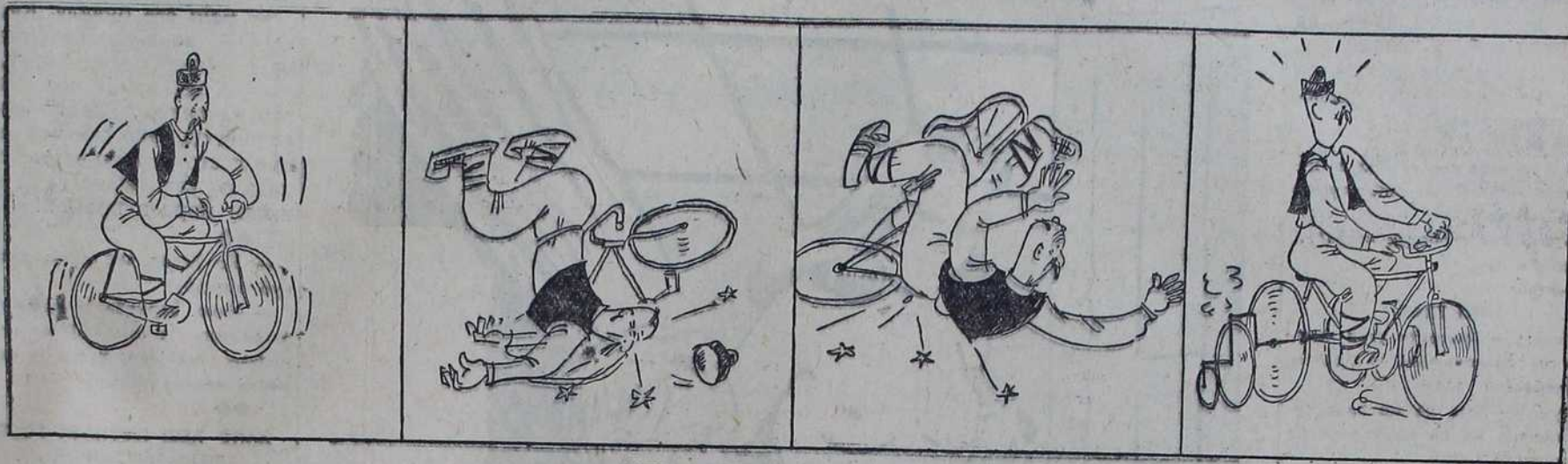
ЛОПОВ АЦА И РЕВНОСНИ НАЦА

Равајлови црнбљваји

Равајло - бициклиста

...ИЛИ, КО СЕ ДИМА НЕ НАДИМИ...

Ах, тај језик!

Дивне они имаш, драга,
Витко тело, бујну косу.
Ал' језик је дуг до врага,
А њим лизат' можеш по носу!

Штампарске грешке

Овај човек страсно скупља трогле мачке (марке).

Кад би знао пријатељу какав си мачор (матор).

Њена чесма (песма) је божанствена.

По новим миксимираним ценама во (со) се продаје по 6 динара килограм.

Сваки будак (лудак) има сместа да се пријави лудници.

Јова нам је послао парту (карту), позивајући нас на бал.

Кад говори, он испује (испљује) целу околину.

Тај Јаванац (Јапанац) је ратовао противу Јаванаца.

Ретка изненађења

Кад вам неко врати дуг или књигу узету на читање.

Кад играте покер па вам ниједан партнер не подваљује.

Кад уместо изнутрица добијете спољашнице.

Кад вам таст уместо уобичајеног обећања исплати мизан у гову.

Кад вам спекулант призна да је неког огулио.

Метеоролошки извештај

У Европи влада право пролеће, само се на северу Црнога мора гомилају црни облаци. На Криму је било грмљавине и града, а на крајњем северу енглески и амерички поморци се жале на страховите буре.

На Атлантику, све до саме Америке, влада циклон који све брише пред собом. У овој недељи овај циклон је потопио 150 хиљада тона бродова.

Над неким британским градовима била је провала дјлака само су место кише падале ватрене кугле. Штета је огромна.

У Србији време све лепше.

У Азији и на Пацифику непогоде узимају све веће размере, нарочито у Кини и на граници Индије.

У Аустралији магла и клизавица.

У ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

ХИТАН РЕФЕРАТ

Био пре три деценије Мита, казначеј или како их данас називају — шеф финансиске управе. У једном малом месту крај Мораве. Био добар чиновник, али му од раније професије остала навика да свако јутро оде на Мораву и пеца по сат-два. У младости је био скелеција, а после је прешао у средњу ђумругдјску струку и као способан и поштен човек догурао до казначеја.

Седи Мита, казначеј, једног дана у својој канцеларији и пије кафу, пуши на чибук и везује нове удице, које му је послао један пријатељ из Београда, кад одједном депеша.

Господин Миту нешто штречну.

— Депеша, то је као гавран, — мисли он, — мора да је рђав глас! А иначе ми јуче звонило уво. Дршћући отвори телеграм и скоро ошамућен једва прочита: „Мита Н... казначеј, да ми се лично јави! — Министар финансија С. Протић“.

— Готов сам! — помисли Мита и поче се у себи преслишавати шта је згрешлио. — Ако је за кривице крив сам, ама ко је казао! И куд одо у меану и кад се у петљах у разговор и онај ме ку си тера да ја исправљам криву Дрину!

Полако се обуче, оде кући и још са врата викну:

— Савет, готови смо...

— Кој је готов, ако Бога знаш, Мито! Шта ти је. Изгледаш у лицу као црна земља! — ишчуђава се његова домаћица.

— Не литај! Зове ме господин Стојан! — једва изговори он.

— Бог те убио, шта си згрешлио кад те министар зове. Пропали смо, — закука и госпа Савета и поче да спрема Миту за пут.

Сав пребледео јави се Мита идућег дана одаџији у Министарству финансија.

— А ти си тај! — рече одаџија и пријави га одмах министру.

— Шта је ово? — упита га покојни Стојан кад је ушао.

— Аа-а-акт, — промуца Мита.

— А ово? — упита Протић још строжије...

— П-е-сак, — муца Мита. (Тада није било упијаће хартије и акта су посипана песком да се упије мастило).

РАЗБИЈАЧ АТОМА

— Ви се, господине професоре, мучите да разбијете сваку ствар у атоме, а сад се љутите на мене, што сам разбила један тањир.

— Истреси то! — грмну Стојан и пружи акт Миту.

Овај дршћући руком дохвати акт и истресе неколико зрна песка која су остала на акту.

— Сад иди, и у будуће води рачуна како експедијеш акта! — рече пок. Стојан мало блаже и Мита сав срећан излете на врата и одаџији даде пола динара у цело, што је у оно време био велики бакшиш.

ВУКОВА СИРОТИЊА

Вук узме под најам кола Јована Миленковића. Уговорено је било да за кирију Вук не плаћа ништа посебно, него када се путовање сврши да Вук та кола покрије о свом трошку. Али Вук, сиромех, не могаше одмах извршити погодбе, него скрпари нешто пара те једва оде у Беч. Мађутим ни тамо га не оставише на миру. Њему је то било тешко али се наљути када доби писмо у коме се вели да се кола покрију онако како је своја покрио богати Јеврем Ненадовић, таст Кнеза Александра. Зато седне па пријатељу одговори:

„Кад бих ја та кола покрио тако, онда би свет држао да сам ја Књажев таст. А ја брајко, нијесам ничији таст. И та невоља мене мори; а за покривање кола лако ћемо; ако можете вјеровати мању суму, молим Вас да ме за толико услужите, па нека се та кола покрију, ја ћу Вам се одужити“.

Шта је после било од те невоље Вукове — не зна се.

Улицама каскам...

Улицама каскам
Не бих ли те срео
Да ти причам, ласкам,
Мој цветићу бео!

Мој цветићу бео
Ти си некад био,
А сад си увео,
Па ми ииси мио!

Ти најлепша јеси,
Авај, некад била
И погрешила ниси,
Кад си ме љубила!

Твоје очи красне
Више нису јасне,
А и лице бело
Сад је потамнело.

Што сам те волео
И страсно љубео,
Нисам у животу,
Никад срећан био.

Живот ми је прошо
По трновитом цветићу,
Што је тако било
Судбину проклећу!

Твог мизанца више немам,
Потрошио све сам.
Другу ћу да „земам“,
Јер паметан јесам!

Ти и ниси млада
Сад за мене више
Срце моје сада
За другом уздише!

Моје мило злато
Има млађе жене,
Па ти велим зато:
Беж' што пре од мене!

Ја бих хтео млађе
Само будаласте,
Јер су оне слађе,
Него бабе класте.

Мали Перица се пита

— Да ли је „Мртво море“ умирало природном смрћу, или га је неко убио, или је пак само извршило самоубиство!

— Да ли су у „Леденом мору“ рибе од леда!

— Да ли ћаво стварно однесе некога, кад се каже „ћаво те однео“!

— Да ли је чика Марко прнео са собом кувере, кад је отишао на други свет!

Главни уредник: Светомир Стојановић.

Уредник за илустрације: Теодор Докић.

Власник и издавач: Светомир Стојановић.

Телефон редакције: 25-592.

Штампа: Штампарија „ЛУЧ“.

НА СВЕОПШТИ ЗАХТЕВ
ВАНРЕДНА ПРЕТСТАВА САТИРИЧНОГ ПОЗОРИШТА

„БОДЉИКАВО ПРАСЕ“

Одржаће се на први дан Духова у 10,30 час.
пре подне у САЛИ НОЛАРЧЕВЕ ЗАДУЖБИНЕ

На програму су скечеви:

1. Вереница
2. Лили
3. Две књиговође
4. Културно поље
5. Алармантне вести

У овим скчевима учествују истаннути номичари: Аца Цветковић, Јован Танић, Соња Перић-Нешић, Жарко Митровић, Мила Ерцеговић, Бранка Белић, Вера Петрић, А. Ђорђевић и други.

КАРТЕ СУ ВЕЋ ПУШТЕНЕ У ПРЕПРОДАЈУ.

ЗИМСКА ПРИЧА

www.unilib.rs Хоћемо ли, госпођице Маро, у недељу на скијање?
— Па можемо!
— Ја ћу већ у суботу да поручим собу у хотелу.
— Да ли има смисла да понесем скије? — замишљено упита Мира.

— А шта би сад ти био да није мог мираза? — пита љутито жена мужа.

— Био бих слободан човек!... одговори овај.

ЛЕП ГЛАС

Жена: — Зашто ти увек излазиш на балкон, чим ја почнем да певам?

Муж: — Зато да ме виде суседи, како не би помислили да те тучем.

Госпођа: — Марице, ја не волим да ваш вереник по цело вече стоји доле пред капијом.

Служавка: — Хвала вам, милостива, позваћу га унутра.

ДАНАШЊИ НЕМОРАЛ

Један свештеник држи проповед у цркви. Црква је пуна народа. Свештеник се нарочито окомио на неморал данашње младежи, па сав узрујан виче:

— Браћо, нема више оног старог поштења. Пре су девојке до удаје биле невинне. А данас? Данас таквих девојака нема више. Молим вас, доведите ми данас једну невину девојку!...

— И мени једну! зачу се један глас.

— Које су биле последње речи вашег мужа?

— Мој муж никад није имао последњу реч.

ЖЕНА КОЈА ЈЕ ПАЛА У РЕКУ

Један човек имао је злу жену с којом се вечно свађао. Једног дана дотрчаше људи и јаве му да му је жена пала у реку. Сви потрчаше низводно да је траже, само муж пође узводно.

— Куд ћеш тамо? повикаше му. Ваљда неће твоја жена да плива уз воду.

— Маните, рече муж. Не познајете ви моју жену. Она је целог свог века радила све обрнуто.

СТИДЉИВ МОДЕЛ

— Испочетка сам се стидела, јер сте рекли да ће бити нешто митолошки!

— Кад се девојка пољуби с неким, за њега треба и да се уда.

— Па не могу ја да се удам за целу варош!

— Ништа није досадније него правити посете о славама.

— Има нешто много досадније, драга моја, примати их.

— Мој муж се нимало не одушевљава фотографијама у боји.

— А зашто?

— Има црвен нос!

ЗАХВАЛНОСТ

Куварици је отказано и она одлази. На вратима се окреће и баца газдарицином псу једну петедесетицу.

— Баш сте будала, Катичце! — довикне газдарица која је видела ову сцену.

— А не, милостива, само сам захвална. За ово пола године од како сам код вас, ово псето је тако вешто полизало све тањире, да их нисам морала прати!...

— Ко је од вас двоје раскинуо веридбу?

— Нико. Веридба је прекинута аутоматски. Ја сам њој саопштио колико зарађујем, а она је мени рекла колико троши.

КАКО ЋЕШ ПОЗНАТИ ГОСТА КОЈИ ЗЛО МИСЛИ

Сељак полази на пут, па каже жени:

— Чујеш, женска главо, ако сврати неки мусафир, пусти га у кућу; па кад будеш видела да пљуцка, дај му да ије; кад будеш виђела да се облизује, дај му да пије; кад будеш виђела да зева, намести му да спава; а ако почне да се протеже, узми целаницу па њом посред главе.

Куварица се јада својој другарици:

— Ми смо праве несрећнице! Ако добро кувамо јело други га поједу, а за нас ништа не оставе, ако скувамо рђаво, отпуштају нас из службе. Ако смо ружне, не воли нас господин, ако смо лепе, не воли нас госпођа. За нас је најбоље, кад не кувамо ни добро ни рђаво и кад нисмо ни лепе ни ружне. Наши момци су скромни и у јелу и у љубави.

ДОБРА РОБА

Трговац Пера хвали дами неку свилу у својој радњи:

— Ово је, госпођо, дивна и јака роба. Трајаће вам вечито! А и онда још можете од ње направити комбинезон...

— Зашто нисте употребили лек који сам вам написао?

— Па на боци је било написано: „Стално добро запушено држати“!

— Пошто си ти плавуша, Цицо, дај ми неколико твојих власи да их поставим на капут мога мужа: хтела бих да добијем нову бунду.

— Јесте ли икога волели пре мене?

— Не. Ја сам се многим дивила ради њихове снаге, јунаштва, лепоте или памети, али према вама осећам само чисту љубав.

— Животињо, опет си био с Јовановићем и Петровићем код „Младог врапца“!

— Душице, срце моје, зар си већ купила апарат за телевизију?...

— Ја бих желео да се оженим с вама.

— А јесте ли већ видели мога оца?

— Јесам, али и поред тога вас волим.

— Да ниси јуче случајно био пијан?

— Јесам, али не случајно.

Пивар: Дакле, како вам се допада моје пиво?

Кафеџија: Изврсно: Исто пиво продајем по неколико пута, јер сваки гост остави по пола чаше.

— Хтела бих да купим једну кравату за мога мужа. Знате, поклон за рођендан.

— Жалим, госпођо, али ми држимо само бољу робу.

— Јесте ли видели израз лица ове даме кад сам јој рекао да не изгледа старија од своје кћери?

— Не, али сам видео израз лица њене кћери.

— Погледајте ову машину за рачунање. Сјајна је. И најглупљи човек може помоћу ње да рачуна.

— Јел'те? Дајте ми да пробам.

— Ја верујем само половину од онога што причам.

— А ја верујем дупло.

— Како?

— Па ја сам порезник.

— Како да кажем, господине професоре: „ручак је готово“ или „ручак је сервиран“?

— Ако је то јуче, онда можете рећи: „Ручак је загорео“.

ИСКРЕН ОДГОВОР

— Реци ми искрено, драга, да ли волиш мене или мој новац!

— Али, драги, ја вас волим обојицу.